

da zmaga Rusija. Ako bi zmagali Japonci, bil bi v nevarnosti ne le ruski ugled, ampak vseh Evropejcev v Vshodni Aziji. Trgovina z Japonsko bi bila otežkočena, ker ošabnost Japoncev že doslej ne pozna mej, in v konkurenci so uprav nizkotni. Japonci že danes hočejo zrasti Evropejcem čez glavo. Ako bi še Ruse premagali, tedaj bi nihče več ne mogel z njimi izhajati. Tudi Kitajcem bi po ruskem porazu zrastel greben in rumeni azijski rodovi bi postali nevarnost za vso Evropo. Ne samo glede evropske trgovine, ampak tudi v oziru rumene nevarnosti za Evropo je želeli, da zmaga Rusija.

Najnovejša poročila pa naznanjajo, da so Japonci vojno že pričeli, ne da bi jo bili preje napovedali, kar je proti vsem postavam mednarodnega prava. Zato pa jih smatra tudi celi omikani svet odgovorne za posledice krvolitja. Vojna se je pričela z naskokom japonskih torpedovk na ruske vojne ladje pred Port Arthur.

Iz Petrograda javljajo: Admiral Aleksejev je brzojavil carju, da so o polnoči japonske torpedovke nenadoma napadle rusko brodogradnjo pred trdnjavo Port Arthur. Dve oklopnici in ena križarica so poškodovane. S tem se je vojna začela.

ln dne 9. t. m. ob 3. popoldne pa je napovedal ruski car Japonski vojno. Kakor se sedaj poroča, je Japonska mislila isto storiti še-le v petek, ko bi odšel ruski poslanik iz njih glavnega mesta Tokio.

Dopisi.

Cven pri Ljutomeru. (Čebelarjem v pojasnilo.) V poslednji številki »Domovine« je priobčil pripravljalni odbor za ustanovitev slov. čebelarstva društva pojasnilo čebelarjem, ki pa zopet potrebuje pojasnila. Pripravljalni odbor je namreč nekatere reči zamolčal, (ne vemo, zakaj?) četudi je iz celega članka razvidno, da je o vsej stvari dobro poučen. Rodoljubi namreč, ki so sodelovali pri snovanju podružnic, nikakor niso šli na limanice (glej »Domov.«) sicer res nemškemu, a delavnemu avstrijskemu čebelar. društvu, temveč so se resno trudili, pridobiti sloven. čebelarjem takih pogojev, ki bi bili tudi v narodnem oziru popolnoma zadovoljivi. Pripravljalni odbor je v svojem pojasnilu zamolčal, da se je razven o sloven. glasilo pogajalo z gori omenjenim društvom tudi o nastav-

kala nezacelljivo rano. Izdati se seveda ni hotel. Imela sem sedaj več časa in sem pomagala očetu na polju. Oče je večkrat rekel, da mu znam najbolj povolji vse storiti; bil je preveč vaje na me.

Med tem časom je Kraljev Anton večkrat prišel k nam. Gospod! to je bil lep fant in priden. Imel je lepo hišo in posestvo. Od začetka je govoril samo z mojim očetom, medtem je mene večkrat pogledal izpod čela. Jaz sem to vse opazila. Če je rekel potem lahko noč, stisnil mi je roko tako močno, da mi je jelo srce hitreje tolči in kri mi je šinila v lice. Ne morem vam povedati, kako srečno sem se čutila, akoravno ni Anton drugega z menoj govoril, kakor običajni pozdrav ter mi stisnil roko. Bilo mi je, kakor bi hotela celi dan samo prepevati, kakor bi na našem travniku cvetele same šmarnice! In če sem šla v cerkev, sem vedno molila za Kraljevega Antona, sama nisem vedela zakaj. In vendar sem molila tako vneto, da bi ga ljubi Bog in Mati Božja varovala vsega hudega. In ko mi je Anton nekoč rekel: »Kaj meniš, Polona, ali bi midva ne bila lep zakonski par?« tedaj sem bila najsrečnejše dekle, a vendar sem mu odbežala, ko je tako govoril, radi lepšega.

(Konec pride.)

ljenju slovenskega čebelar. potovalnega učitelja za Slovenski Štajer. Gotovo bi bila to kaj važna prireditel za čebelarje na Slov. Štajerskem. Nadalje je pojasnilo netočno glede društvenine. Ista znaša sicer res 2 K, a od teh obdrži podružnica za svoje potrebe 50 v, društvo bi torej dobilo 1 K 50 v; ako pa za »Slov. čebelarja« plača 1 K 20 v, ostane za društveno blagajno borih 30 v. Ne da se torej trditi, da bi mi z našim denarjem nemško društvo baš posebno mastno podpirali. Iz predstoječega se lahko razvidi, da dotična pogajanja nikakor niso bila na kvar naši narodnosti, še manj pa slovenskim čebelarjem; ko pa je bilo dognano, da se res ustanovi slov. čebelarsko društvo, so se itak vsa pogajanja ustavila. Zadovoljni pa smo lahko, če nam bo naše sloven. čebelarsko društvo nudilo vsaj tolike ugodnosti, kakor bi jih bili izposlovali pri nemškem društvu. Kar se pa tiče naposled g. Riedla, bi bil on itak za naše kraje odveč, ker bi se nastavljal slovenski čebelarski učitelj. — F. Pušenjak.

Iz Podsrede. (Zlata poroka.) Dne 24. jan. smo obhajali tukaj zlato poroko zakoncev Franca in Neže Cerjak, starišev č. g. J. Cerjaka, rajhenburskega župnika, ki je znan kot neutrudljivi delavec za čast božjo in blagor naroda slovenskega. Ljudje se ne spominjajo, da bi se bila kedaj tukaj vršila taka slovesnost, zato se je mnogo vernikov zbralo k tej redki svečanosti. Ginljivo je bilo gledati, kako je sin župnik po kratkem lepem nagovoru poročal svojega očeta in mater. Pridigo je imel č. g. M. Tomažič, ki je lepo razlagal, kako je življenje po sv. veri, pogoj sreče zakonskih in vsakega katol. kristjana. Kot vzgled je navedel zlatoporočenca. In v resnici sta oba lep vzgled za celo župnijo. Oče Cerjak je že nad 30 let cerkveni ključar v Podsredi. Ima veliko zaslug, da se je celi cerkveni vinograd prenovil. Ko je bil 21 let star, se je oženil. Kot zakonski mož je moral v vojsko in se je pri Solferinu hrabro vojskoval zoper združene Piemontezce in Francoze. V tej vojski je bil ranjen v roko. Ko se je domu vrnil, je pridno gospodaril in svoje otroke lepo krščansko vzgojeval. Ravnal se je vedno po starem geslu »vse za vero, dom, cesarja«. Zato ga je Bog blagoslovil pri njegovih opravilih in pri vzgoji otrok. Eden izmed otrok je prej imenovan č. g. župnik v Rajhenburgu, eden je župan v Gorjanah, ostali trije pa tudi dobro gospodarijo. Takemu možu gre torej vsa čast, in zato ga je tudi v cerkvi in na njegovem domu ob priliki zlatega gostije obiskalo šest duhovnikov, kar je zlatoporočenca močno razveselilo. Bog ohrani zlatoporočenca še mnogo let!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. politično društvo na Slatini priredi svoj redni letni občni zbor združen z javnim političnim shodom dne 21. t. m. popoldne ob 3. uri v prostorih g. Fr. Ogrizek pri Sv. Križu na Slatini. Na tem shodu bosta govorila naša gospoda poslanca Žičkar in dr. Jurtela. — K obilni vdeležbi vabi odbor.

Okrajni zastop mariborski. V torek so bile volitve iz skupine kmečkih občin v okrajni zastop mariborski. Naša stranka je propala z 52 glasovi, meščanska stranka je prodrla s 85 glasovi. Ko so se peljali volilci v Maribor, lahko so videli že celo uro pred mestom ob cesti same lepe gosposke hiše, kjer so še pred desetimi leti bili kmetje gospodarji. Meščani vedno bolj silijo na deželo ter si jo osvojujejo, a žal, mnogo kmetov še vedno ne uvidi, odkod jim preti nevarnost in še vedno se nočejo postaviti v bran proti naraščajočemu meščanskemu uplivu. Ampak nasprotno, še podpirajo meščane v njihovem

stremljenju s tem, da volijo vedno, kakor jim meščani zapovedujejo. Ali hočejo res, da bo čez nekoliko let po cele ure daleč okoli mesta samo meščan gospodar, kmet pa bo moral postati njegov hlapec in dninar? Tužno znamenje je to za okoliške kmete! Toda ne izgubimo poguma! Kmetje, ki še drže kaj na svoj stan, naj stopijo skupaj in naj pri občinskih volitvah pometajo z ljudmi, katerim se zdi največje dobro, ako se jim kak rusast meščan prijazno nasmeji. Meščanski volilci so se zbirali v gostilni pri »črnem orlu« na grajskem trgu, kmečka stranka pa v »Narodnem domu«. Ob 10. uri se je začela volitev v uradu okrajn. zastopa. Največja agitatorja sta bila Tisso in pa župan mariborski dr. Schmiederer. Že pri volitvi v volilno komisijo se je pokazalo, kak bo izid. Izmed naših se trije niso vdeležili volitve, ker so sami zboleli ali pa jih je zadela nesreča pri gospodarstvu. Štirje so pa izostali, ker so morali biti — na ženitovanju. Zadržanje teh štirih mož se je od kmetov z ogorčenjem obsojalo. Župan lembaski, g. Robič, pa se ni hotel udeležiti volitve. Najmileje rečeno, to ni bilo lepo! Štirje volilci so prestopili v nasprotni tabor, čeravno so še v nedeljo prej sveto obetali, da volijo z nami. Dva volilca vsaj imamo na sumu, da sta storila isto. Nekateri drugi so izostali vsled nemarnosti, dočim so meščani spravili zadnjega svojega pristaša na volišče. Po volitvi so odvedli meščani svoje ljudi — v kazino! Zopet tri leta neodvisni kmetje ne bodo imeli nobenega zastopnika v okrajnem zastopu in meščani jim bodo gospodarili. Žalostno, žalostno za kmete!

Osebnosti. Oficijal gosp. Matej Kocuvan v Ljutomeru je stopil v pokoj. Vrlemu narodnjaku želimo mnogo let v zasluženem pokoju! — Sodnijski pristav dr. Neuberger je prestavljen iz Ormoža v Gornjo Radgono. Dr. Neuberger je hud nemški bojevnik.

Poroka. V soboto, dne 13. t. mes. se poročil g. dr. Leopold Poljanec, c. kr. profesor v Mariboru, z gospico Miciko Trampus. Čestitamo!

Iz šole. Nadučitelj v Laporju pri Slov. Bistrici je postal dosednji nadučitelj v Št. Rupertu nad Laškim g. Martin Lah. Premješena je učiteljica gđ. Marija Kralj iz Št. Jurija na Pesnici k Sv. Venčeslavu nad Slov. Bistrico. Nastavljena je kot učiteljica ženskih ročnih del na ljudski šoli pri Št. Miklavžu na Drav. polju gospa Marija Gobec roj. Beloglavec. Učiteljici Terezini Mihelič v Šostanju se je dovolila možitev z ondotnim učiteljem g. Iv. Lukmanom. — Štirirazrednica v Rajhenburgu se razširi v petrazrednico.

Iz pošte. Služba poštnega upravitelja pri Sv. Martinu pri Gornjemgradu je podeljena g. Martinu Zidarn. — Poštna upraviteljica v Jurklostru je postala gea Roza Guen.

Mariborske novice. Vsled preobilo zavžitega žganja se je zgrudil dne 3. t. m. popoldne na sredi ulice na tla 40 letni dninar Janez Reih iz Št. Petra. Na potu v bolnišnico, kamor so ga hoteli prepeljati, je umrl. Zopet žalosten vzgled pogubnega žganjepitja! — V ponedeljek, dne 8. t. m. je vlomil v domobranski vojašnici v pisalno mizo neznan tat ter odnesel majhno blagajno s 550 K. Tatu pridno iščejo. — Slabo navado, ki ga je že trikrat spravila v luknjo, ima krojač Franc Šegula. Zastavil ali prodal je rad obleko, ki so mu dali ljudje v popravilo. Pred kratkim mu je zopet prišlo na misel, njemu v popravilo zaupane stvari zastaviti. Zato bo zopet sedel.

Brezobrestna posojila za vinogradnike. Dobili smo sledeče pismo: Slavno uredništvo! Prebiraje poročilo političnega shoda v Jarenini našel sem te-le besede: Ravno s Spod. Štajerskega se vinogradniki premalo oglašajo za brezobrestna posojila. Čudno poročilo to, gospod urednik! Ali so slovenski poslanci tako slabo poučeni zaradi brezobrestnih posojil, ali je to pomotoma prišlo med syet? Kajti jaz poznam osebno mnogo takih,